

РЕШЕНИЕ

№ 24230

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6889** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 от Закона управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Ефробел“ ЕООД и на Д. Л. Б.-С. срещу Решение за налагане на финансова корекция № 23/311/00768/3/01/04/02, издадено от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което е определена финансова корекция в размер на 144 112.48 лв. във връзка с Договор № 23/311/00768/10.10.2014 г. за предоставяне на финансова помощ при условията на Наредба № 30/11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 -2013 г.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. На първо място са изложени доводи, че органът е пререшил спора между страните в противоречие с влязло в сила решение по адм. № 5020/2023 г. на ВАС, с което е отменен АУПДВ № 23/311/00768/3/01/04/01с изх. № 01-6500/8754 от 25.08.2020 г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за същите нарушения. Твърди се, че органът е започнал нова процедура по администрирането на нередност след изтичане на мониторинговия период по програмата. На следващо място се сочи, че неизпълнението на заложените в бизнес плана показатели за размер на приходите от дейността не означава, че

предприятието не е икономически жизнеспособно. Неизпълнението на посочените от органа показатели от бизнес плана не касаят пряката инвестиция, за която са разходени получените от търговеца средства. Твърди се, че нарушенията на покриват белезите на нередност. На последно място се твърди, че правото на органа да иска възстановяване на отпуснатите суми е погасено по давност. В заключение се посочва, че непостигането на заложените в бизнес плана показатели не нарушава правото на ЕС, националното право и не нанася вреда за бюджета на Съюза.

В съдебно заседание жалбоподателите са представлявани от адв. М., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания административен акт. Претендира присъждане на разноски, за които е представен списък (л.559).

Ответникът – Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, в депозирана чрез упълномощен юрисконсулт молба (л.557) заявява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е дала становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между Държавен фонд „Земеделие“ и ЕТ „Десислава Любомирова“ е сключен договор № 23/311/00768 от 10.10.2014 г. (л.98) за предоставяне на финансова помощ при условията на Наредба № 30.11.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Разнообразяване към неземеделски дейности“ (Наредбата) от Програма за развитие на селските райони 2007-2013 (ПРСР). След подадени заявки за авансово плащане № 23/311/00768/1/01 от 26.11.2014 г. (л.140) и № 23/311/00768/3/01 от 15.10.2015 г.(л.151), по договора е изплатена финансова помощ в общ размер на 144 112.48 лв.

На 25.08.2020 г. е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/311/00768/3/04/01 с изх. № 01-6500/8754#2 (л.519), който е бил обжалван от ЕТ „Десислава Любомирова“ и отменен с Решение № 12118/07.12.2023 г. по адм. д. № 5020/2023 г. по описа на ВАС, с мотив, че съгласно чл. 27, ал. 6 ЗПЗП дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на бенефициарите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1-9 ЗУСЕФСУ и се установява с издаването на РФК по реда на чл. 73 от с.з.

От справка в Търговския регистър е установено, че ЕТ „Десислава Любомирова“ ЕИК[ЕИК] е прехвърлило търговското си предприятие на „ЕФРОБЕЛ“ ООД[ЕИК], считано от 15.01.2020 г. и е заличено като едноличен търговец. Съгласно договора за прехвърляне на търговско предприятие от 06.01.2020 г. по чл. 15, ал. 1 ТЗ (л. 374 от адм.д. № 10337/20) ЕТ „Десислава Любомирова“ прехвърля на „ЕФРОБЕЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] търговското си предприятие като съвкупност от права, задължения и фактически отношения. Съгласно чл. 15, ал. 3 ТЗ при прехвърляне на предприятие, ако няма друго споразумение с кредиторите, отчуждителят отговаря за задълженията солидарно с правоприемника до размера на получените права.

Във връзка със съдебното решение, до Д. Б. – С., осъществявала дейност като ЕТ „Десислава Любомирова“ и до „Ефробел“ ЕООД е изпратено писмо с изх. №

01-6500/8754#10 от 21.12.2023 г. (л.7), с което е открито производство по налагане на финансова корекция на основание чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ, в което е посочено, че въз основа на извършена проверка на място след плащане в периода 25.06.2019 г. - 27.06.2019 г. на проект 23/311/00768 и повторна проверка на 11.07.2019 г., както и извършени допълнителни административни проверки, е установено неспазване на договорни и нормативни задължения от страна на бенефициера. Дадена е възможност за излагане на възражения по констатациите и размера на финансовата корекция, която ще бъде определена.

От Д. Б. е подадено възражение (л.24), което след обсъждане е прието за неоснователно и е издадено Решение за налагане на финансова корекция № 23/311/00768/3/01/04/02 от Изпълнителния директор на Държавен фонд Земеделие, с което е определена финансова корекция в размер на 144 112.48 лв.

В мотивите на решението е посочено, че в представения и одобрен с договора за финансово подпомагане бизнес план (л.42) е залегнало разкриване на 2 работни места – производствен персонал. При проверките на място, както и при извършена допълнителна административна проверка, в т.ч. насрещна такава в НАП за броя на осигурените лица по осигурител и актуално състояние на трудовите договори, е установено, че за периода от изплащане на субсидията – 16.12.2015 г. до 02.01.2019 г. не са разкрити заложените и предвидени в бизнес плана 2 нови производствени работни места. Установено е, че към ЕТ „Десислава Любомирова“ е осигурено едно лице с код 12 – управител за месеците от септември 2017 г. до декември 2018 г., поради което е направена констатация за пълно неизпълнение на задълженията на бенефициера. Посоченото неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост представлява нарушение на поетите ангажименти и фиксираните задължения с точки 4.12 и 4.18 от Договор № 23/311/00768 от 10.10.2014 г., във вр. с т.9.1, б. „г“ от договора и §1, т. 19 от ДР на Наредба № 30 от 11.08.2008 г.

След обсъждане на възраженията административният орган е приел, че управителят на дружеството също изпълнява дейности по функционирането на обекта и в тази връзка е прието, че е налично едно работно място, което представлява 50% изпълнение на показателите за устойчивост съгласно бизнес плана.

За констатираното неизпълнение е наложена санкция в размер на 10% от представената финансова помощ – 14 411,48 лв.

На следващо място е констатирано неизпълнение на финансовите показатели, на базата на които проектът е определен като допустим. В производствената и търговската програма били заложили приходи от продажби на туристическа услуга за първите три финансови години – 2016 г. - 60 000.00 лв., за 2017 г. - 62 000.00 лв. и за 2018 г. - 64 000.00 лв. От представените при проверката на място документи и допълнително извършените административни проверки в т.ч. на годишните финансови отчети на ЕТ, за посочените години е установено средноаритметично изпълнение на бизнес плана в размер на 7% от заложените приходи. За 2016 г. са установени приходи в размер на 3 000.00 лв., което представлява 5% изпълнение на приходите от одобрения бизнес план за годината, за 2017 г. са установени приходи в размер на 5 000.00 лв., което представлява 8% изпълнение на приходите и за 2018 г. са установени 5 000.00 лв. приходи или 8% изпълнение.

За констатираното неизпълнение е определена санкция в размер на 100% от предоставената финансова помощ по договора.

Освен горното, е установено и несъответствие в параметрите, вида и количествата на част от финансираните активи по договора. При заявка за плащане е бил заявен разход на стойност 1 111.13 лв., за който е изплатена субсидия в размер на 777.79 лв., като при извършена проверка е установено, че кухненският плот е изпълнен от MDF – имитация на технически камък. Определен е размер на подлежаща на възстановяване помощ от 777.79 лв.

За констатираните три нарушения е определен общ размер на финансовата корекция 144 112.48 лв., представляващи 100% от получената субсидия, като РФК е издадено на правоприемника на ЕТ „Десислава Любомирова“ – „Ефробел“ ЕООД и на Д. Л. Б. – С., като солидарен длъжник на основание чл. 15, ал. 3 ТЗ.

От правна страна съдът намира следното:

Решението за определяне на финансова корекция е връчено на „Ефробел“ ЕООД на 19.04.2024 г., а жалбата до съда е с вх. номер от 30.04.2024 г., поради което съдът приема, че е подадена в срок, от лица, които са адресати на административния акт и имат правен интерес от обжалването и като такава се явява допустима за разглеждане.

По валидността на акта:

Съдът не споделя възраженията на жалбоподателя, според които административният орган е издал решението в противоречие с влязло в сила съдебно решение, т.е. че актът бил нищожен. Жалбоподателят твърди, че след като ВАС е отменил АУПДВ, то за нарушенията не може да бъде издадено решение за налагане на ФК. Тези твърдения са неправилни. АУПДВ е отменен на процесуално основание, т.к. в чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП /ДВ, бр. 51 от 2019 г., в сила от 28.06.2019 г./ е предвидено, че дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 – 9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ, а вече ЗУСЕФСУ), се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Съгласно чл. 27, ал. 7 ЗПЗП, в приложимата редакция, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ се установява с издаването на АУПДВ по реда на ДОПК. Това основание обаче е приложимо само ако не е налице основание по ал. 6 за издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕФСУ, както е прието и в Решение № 12118/07.12.2023 г. по адм. д. № 5020/2023 г. на ВАС. Неизпълнението на одобрените индикатори е основание по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ за извършване на финансова корекция, като в своята практика ВАС многократно е посочвал, че показателите на бизнес - плана са индикатори. В този смисъл са и мотивите на Решение № 13796/06.11.2020 г. по адм. д. № 12488/2019 г. на ВАС, VII отд., съгласно които индикаторът е нещо, което или чрез което се измерва осъществяването на одобрения проект. Проектът се одобрява при точно определени параметри - инвестиционно намерение, което включва структура, стойност, източници на финансиране, място на извършване на инвестицията, както и анализ на приходите и разходите след реализация на инвестиционния проект.“ /така също Решение № 1971 от 01.03.2022 г. по адм. дело № 6624/2021 г. по описа на ВАС/. При издаване на АУПДВ административният орган се е позовал на неизпълнение на задължението на ползвателя да изпълни заложените в бизнес плана финансови показатели и индикатор за устойчива заетост, които основания обаче се субсумират в хипотезата на чл. 70, ал.

1, т. 7 ЗУСЕФСУ, поради което административният орган, на основание чл. 27, ал. 6 ЗПЗП е следвало да издаде решение за финансова корекция, а не АУПДВ. Поради това АУПДВ е бил отменен – налице е нарушение на процесуалните правила при издаване на административния акт, а спорът не е бил решен по същество от ВАС, поради което няма основание да се приеме, че решението за налагане на финансова корекция е издадено при липса на компетентност за това. Отмяната на АУПДВ не е основание да се приеме, че е решен въпросът със сила на пресъдено нещо за отговорността на жалбоподателя, търсена в сега разглежданото производство по реда на чл.73 ЗУСЕФСУ.

Съгласно чл. 73 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от с.з. ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 11а ЗПЗП ДФ „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. Разплащателна агенция, съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители, изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност. На основание чл. 20а, ал. 5 ЗПЗП изпълнителният директор издава решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III ЗУСЕФСУ. С оглед цитираните разпоредби, компетентен да наложи финансова корекция на жалбоподателя в случая е изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му със закон правомощия.

При издаване на процесното решение не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обусловят отмяната му на формално основание. На жалбоподателя е дадена възможност да представят възражения по основанията и размера на корекцията, която ще бъде наложена, като в този смисъл е спазено изискването на чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ.

Относно материалноправната законосъобразност на оспореното решение, в частност наличието на констатираните нарушения, съдът намира следното:

На първо място, следва да се посочи, че правилно административният орган е издал решението за налагане на ФК спрямо физическото лице Д. Л. Б. – С. и „Ефробел“ ЕООД. Няма спор между страните, че търговското предприятие на едноличния търговец, ползвател на помощта, е прехвърлено на „Ефробел“ ЕООД и ЕТ е заличен. Независимо от прехвърлянето на предприятието и заличаването на едноличния търговец, Д. Б. продължава да е надлежна страна в процеса, доколкото съобразно чл. 15, ал. 3 ТЗ при прехвърляне на предприятие, ако няма друго споразумение с кредиторите, отчуждителят отговаря за задълженията солидарно с правоприемника до размера на получените права. Т. споразумение липсва в случая. След заличаването от ТР отговорността за задължения на ЕТ продължава да тежи върху физическото лице, макар то вече да няма качеството на търговец. В този смисъл са Определение № 502

ОТ 28.07.1997 г. по ч. гр. д. № 825/1997 Г., V г. о. на ВКС, решение № 50 от 30.07.2019 г. по т. д. № 1883/2018 г., т. к., I т. о. на ВКС, както и Решение № 7709/20.06.2024 г. по адм. д. № 1500/2024 г. на ВАС, касаещо идентична фактическа обстановка и заличаване на едноличен търговец, ползвал финансова помощ по ЗПЗП и в частност по мерките от ПРСР 2007-2013 г.

Съгласно т. 4.12 от сключения договор за БФП ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи. Съгласно т.4.18 ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на договора.

Според т.4.4 от договора Фондът има право да откаже изплащане на цялата или на част от финансираната помощ, както и да претендира възстановяване от ползвателя на цялата или на част от изплатената финансова помощ, когато: б. „б“ – ползвателят не е изпълнил някое от задълженията си по този договор или по Наредба № 30 от 11 август 2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярката "Разнообразяване към неземеделски дейности" от програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от Наредбата в случай, че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта.

В т. 2.1 от представения бизнес план - „Устойчива заетост“, за периода на бизнес плана е посочено, че фирмата планира да наеме двама души на работа в зависимост от финансовите резултати – персонал, който е свързан с обслужването на обекта при настаняването и престоя на гостите, поддръжка на сградата и др.

За периода от изплащане на субсидията обаче до 02.01.2019 г., т.е. за 2016 г., 2017 г. и 2018 г., има назначено само едно лице – управител, което представлява неизпълнение на поетия ангажимент и посоченото в бизнес плана.

Твърденията на жалбоподателя, че са налице договори за абонаментно обслужване с две лица от района за поддръжане на общите и зелени площи, както и за поддръжка и хигиена на къщата, не доказват изпълнение на залегналото в бизнес плана изискване за разкриване на 2 работни места. Не се спори, че такива места не са разкрити, видно от приложената по делото справка на наетите лица, а ангажирането не по трудово правоотношение на физическо лице с договор за абонаментно обслужване не може да се приравни на възникване или на разкриване на работно място. Осигуряването на допълнителна заетост чрез ползването на услуга за годишен външен абонамент по договор за техническо обслужване, поддръжка и почистване не може да се приеме за спазване на посоченото в бизнес плана. При такъв договор за външна услуга не се разкрива ново място и не се стига до устойчива заетост, а се ползва работната сила на назначено от друго лице. След като е установено едно лице – управител, то е налице 50%

неизпълнение на заложеното в бизнес плана. Това неизпълнение се приема от съда за безспорно установено, поради което правилно е определен размерът на финансовата корекция съгласно т.18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и ал. 7 ЗПЗП по мерките по Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г.“, която предвижда, че се налага финансова корекция, когато ползвателят по мярка 311 или мярка 312 не е спазил параметрите, заложен в одобрения бизнес план по отношение на устойчива заетост – не е разкрил нови и/или не е запазил броя на съществуващите места. В този случай размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ се отнася за случаите, когато неизпълнението е равно или по малко от 50% спрямо заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост. Когато времетраенето на нарушението е над две финансови години размерът на подлежащата на възстановяване помощ е 10%. Неизпълнението в конкретния случай касае 3 финансови години и е в размер на 50% от предвидените за разкриване работни места, поради което правилно органът е определил сума за възстановяване в размер на 10% от отпуснатата БФП по договора.

По отношение второто констатирано неизпълнение се установява, че в производствената и търговска програма са заложен приходи от продажба на туристическа услуга – нощувки, за първите три финансови години – за 2016 г. в размер на 60 000.00 лв., за 2017 г. – 62 000.00 лв. и за 2018 г. 64 000.00 лв. За посочените години административният орган, при извършване на проверка на място по документи, както и при преглед на годишните финансови отчети на ЕТ „Десислава Любомирова“ е установил средноаритметично изпълнение на бизнес плана в размер на 7% от заложените приходи. Установено е, че за финансовата 2016 г. са реализирани приходи в размер на 3 000.00 лв. или 5% от заложените, за 2017 г. са реализирани приходи 5 000.00 лв. или 8%, а за 2018 г. приходите са 5 000.00 лв. или 8%.

Съгласно чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30 бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително-монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2. Съгласно §1, т. 6 от ДР на Наредбата „икономическа жизнеспособност“ е генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана. Липсата на генерирани приходи през проверяваните периоди води до извод за непостигане на необходимата икономическа жизнеспособност, която още на етапа на кандидатстване, се доказва с бизнес плана. Съгласно т. 30 от Приложението към Правила за определяне на размера на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, основанието за възстановяване на помощта е неизпълнение от страна на ползвателя, свързано с постигане нивата на финансовите показатели, предвидени в бизнес плана. Размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ се отнася за случаите, когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средно аритметично за всички проверявани финансови години, са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план. Тежестта на

нарушението се квалифицира като голяма, тъй като засяга условията, при които проектът е бил одобрен за финансиране и подкопава постигането на целите на предоставеното подпомагане. Когато времетраенето на нарушението е над една финансова година, съответно – при посочените условия е продължило повече от две пълни финансови години, размерът на подлежащата за възстановяване помощ е 100%, когато реализираните приходи от подпомаганата дейност са по – малко от 20% от приходите, заложи в бизнес плана за съответните години и това е продължило две или повече финансови години.

Неоснователно в жалбата се твърди, че реализирането на по-нисък размер на приходи не представлява нарушение на договора. Съгласно т.4.12 от договора ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи. Според т.9.1 по смисъла на договора „одобрен проект“ е подаденото от ползвателя на етапа на кандидатстването по мярката и одобрено от Фонда заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми, съгласно Наредба № 30 документи, включително и представения от ползвателя и одобрен от Фонда бизнес план. След като бизнес планът е доказателство за икономическа жизнеспособност на инвестицията, която от своя страна е критерий за допустимост за предоставяне на помощта, и представлява неделима част от одобрения проект, то същият подлежи на проверка и оценяване. Целта на контрола е проследяване изпълнението на заложените от самия ползвател резултати, които следва да бъдат постигнати, жизнеспособността на инвестицията, конкурентоспособността ѝ и нейният пазарен потенциал. Ето защо, неизпълнението на финансовите показатели, залегнали в бизнес плана, следва да се третира като неизпълнение на договорно задължение от бенефициера.

Въз основа на горното съдът намира, че правилно и законосъобразно е определен размерът на подлежащата на възстановяване помощ за това нарушение.

По отношение на третото констатирано нарушение, административните проверки са констатирани несъответствие в параметрите, вида и количествата на част от финансираните активи. При подаване на заявка за плащане е заявен разход на стойност 1 111.13 лв. за закупуване на „кухненски плот от технически камък“, за което е изплатена субсидия в размер на 777.79 лв. При извършена проверка на място обаче е установено, че кухненският плот е изпълнен от MDF – имитация на технически камък.

Съгласно т.4.12 от договора ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в съответствие с одобрения проект, от което следва задължението му да придобие одобрените активи без отклонения в техните характеристики. Неизпълнението на това задължение е посочено в т. 2 от Приложението, като е предвидено пълно възстановяване на разходите в този случай. В този смисъл са и изложените от органа съображения, а от жалбоподателя не се оспорва неизпълнението в тази му част.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване БФП когато при осъществяване на контрол относно спазване на критериите за допустимост, ангажименти или други

задължения от страна на ползвателите на финансова помощ бъдат установени повече от едно нарушение при изпълнението на един и същ договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, по който е подадена заявка за плащане след 1 януари 2015 г., размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за всяко едно от допуснатите нарушения не се кумулира. В тези случаи най-големият определен размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ се приема като показателен за вземането на решение относно окончателния размер на дължимата от ползвателя финансова помощ.

С оглед на цитираната разпоредба правилно е определен размерът на подлежащата помощ, а именно 144 112.48 лв.

При проверка на изпълнението на проекта изпълнителният директор на ДФЗ е изследвал цялостното изпълнение по бизнес плана, в това число и частта му за планираните приходи, поради което е достигнал до верни изводи за финансовото изпълнение на плана. Констатациите на административния орган, обвързани с доказателствата по административната преписка, безспорно установяват, че допуснатото изпълнение на договорни и нормативни задължения е във връзка с предоставената му по договора безвъзмездна финансова помощ по мярка, подкрепена от фонда. Трайно застъпено в практиката на Съда на Европейския съюз е схващането, че нарушение на правото на ЕС или на националното право, приложимо към подпомаганите от фондовете операции, представлява "нередност" ако има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза чрез отчитането на неоправдан разход в него, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово отражение. Всъщност е достатъчно да не може да се изключи възможността, както в конкретния случай, то да има отражение върху бюджета на съответния фонд /така в решение от 1.10.2020 г. по дело С-743/18, т. 66 и 67; решение от 06.12.2017 г. по дело С-408/16, т. 60 и 61, и др/. Дефиницията на „нередност“ визира нарушение на правото на Съюза. Ето защо в случая непостигането на заявените приходи от дейността представлява нередност, изразяваща се в нарушаване на поетите от бенефициера договорни и вменените му нормативни задължения.

Не е допуснато соченото от жалбоподателя нарушение във връзка със срока за налагане на финансова корекция. В настоящия случай производството по налагане на финансова корекция е открито с изх. № 01-6500/8754#10 от 21.12.2023 г. (л.7) и на основание чл.73, ал.2 ЗУСЕФСУ, във връзка с Решение № 12118 от 07.12.2023 г. по адм. д. № 5020/2023 г. по описа на Върховния административен съд, с което е отменен на процесуално основание АУПДВ с изх. № 01-6500/8754#2. При идентична фактическа обстановка и квалификация на установените нарушения по изпълнение на одобрен за финансиране проект, е открито ново производство по налагане на финансова корекция по отношение на същия бенефициер и за същия проект с горепосоченото писмо.

Съгласно т. 2, б. „а“ от §1 от Допълнителните разпоредби на Правилата за определяне на подлежащата на възстановяване БФП при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони

2007 - 2013 г. мониторинговият период за договори, сключени преди 1 януари 2015 г. е пет години, считано от датата на подписване на договора, т.е. мониторинговият период по Договор № 23/311/00768/10.10.2014 г. изтича на 10.10.2019 г. С оглед на това е спазен срокът за извършване на проверка по този договор, като такива са извършвани в периода 24.06.2019 г. до 27.06.2019 г. и на 11.07.2019 г.

Отделно от това, изтичането на мониторинговия период не преклудира възможността на ДФЗ да извършва проверки за изпълнение на договора за предоставяне на БФП. ВАС приема, че мониторинговият период обхваща времето, през което ползвателят на помощта е длъжен да изпълнява инвестицията, за която му е предоставена финансовата помощ, както и всички, поети по силата на договора за отпускане на БФП задължения, в това число съгласно одобрения бизнес план, а не времето, през което органът има правото да извършва проверки. Единствено извършените от ползвателя на помощта нарушения на договора му с ДФЗ в рамките на мониторинговия период могат да дадат повод на органа за оттегляне на вече изплатената финансова помощ чрез налагането на финансова корекция или установяването на публично държавно вземане, но не и нарушения, допуснати от ползвателя след изтичането му. Предвид изложеното мониторинговият период, разглеждан като проследяващ изпълнението на инвестицията период, през който ползвателят на помощта е длъжен да изпълнява договорните си задължения, е без значение относно упражняването във времето на правомощието на административния орган да извършва проверки за изпълнението на договор за отпускане на БФП, за което липсва съмнение, че не се преклудира с изтичането на периода на мониторинг. Единствената предпоставка, при това относима не конкретно към крайните срокове за осъществяване на проверки по договорите за БФП, а въобще към възможността на органа да потърси възстановяване на недължимо платената финансова помощ /включваща и извършването на проверки/, е въведеният в чл. 3, § 1 от Регламент /ЕО/ № 2988/95 на Съвета от 18.12.1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности, четиригодишен срок на давност. Следователно, без значение дали мониторинговият период е изтекъл или не, административният орган винаги има правото, а с оглед разпоредбата на чл. 27, ал. 3 ЗПЗП и задължението, да извърши необходимите проверки, за да установи точното изпълнение в рамките на периода на мониторинг на поетите по силата на договорите за предоставяне на БФП задължения от страна на ползвателите, а в случай, че констатира нарушения - и да наложи съответните финансови корекции, с единственото правнозначимо за него законодателно ограничение, свързано с четиригодишния давностен срок по чл. 3, ал. 1 от Регламент /ЕО/ 2988/95 от момента, в който нередността по смисъла на член 1, параграф 1 е извършена. Предвид това и безспорните данни по делото, че констатираните от органа нарушения, са извършени от ползвателя на помощта в рамките на мониторинговия период, считано от датата на сключване на договора за предоставяне на БФП– 10.10.2014 г. От значение в случая е не дали извършената през м. юни 2019 г. проверка е осъществена след изтичане на мониторинговия период, а дали нарушенията, установени от

административния орган, са допуснати от бенефициера преди изтичане на периода на мониторинг, както и че отговорът на този въпрос с оглед установеното по делото от фактическа страна е положителен. Още повече, че според клаузите на процесния договор /т. 4.18/ ползвателят е поел задължението да спазва одобрения проект за срок от 5 години, считано от момента на неговото сключване, т.е. до 10.10.2019 г. Такива мотиви са изложени в Решение № 2966 от 21.03.2023 г. по адм. д. № 10521/2022 г. на ВАС, IV отделение.

Неоснователно е и възражението за изтекла погасителна давност на основание чл. 3 Регламент 2988/95. Съгласно чл. 3 §1 от Регламента, срокът на давността за процедурите за санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на Общността, е четири години от момента, в който нередността е извършена. В този смисъл съдът намира, че в конкретния случай най-ранният начален момент, от който може да се претендира възстановяване на БФП, е изтичане на първата пълна финансова година, в която е следвало да се изпълнят заложените в бизнес плана приходи (доколкото именно за това нарушение е наложена корекция в размер на 100% от помощта). Това е финансовата 2016 г., т.е. най-ранната дата, от която може да започне да тече давностният срок за вземания, произтичащи от неизпълнение на приходите за финансовата 2016 г., е 01.01.2017 г. При това положение срокът би изтекъл на 01.01.2021 г. Следва да се има предвид обаче, че съобразно разписаното в чл. 3, §1 от Регламента срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано до лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността – срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва; въпреки това срокът за давност влиза в сила най-късно на датата, на която изтича срок, равен на двукратния давностен срок, **ако компетентните власти не са наложили санкция**. В тази връзка действията по извършване на проверката и установяване на нарушението както и по неговото оспорване са прекъснали давността и е започнала да тече нова такава. Не е изтекъл и двукратният четиригодишен срок от извършване на нередността за финансовата 2016 г., който краен срок се явява 01.01.2025 г., но и той няма да доведе до настъпване на давността, тъй като решението за финансова корекция е издадено през 2024 г., т.е. икономическият оператор е санкциониран – налице е хипотезата, предвиждаща компетентните органи да **са** наложили санкция.

Въз основа на горното съдът намира, че жалбата на Ефробел ЕООД и Д. Л. Б.-С. България се явява неоснователна. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК. Решението, с което е наложена финансовата корекция, е законосъобразно.

Предвид изхода на спора, претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника се явява основателна, поради което Ефробел ЕООД и Д. Л. Б.-С. следва да бъдат осъдени да заплатят по сметка на Държавен фонд земеделие сумата в размер на 200 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 143, ал. 3 АПК.

Водим от горното АССГ

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ефробел ЕООД и на Д. Л. Б.-С. срещу Решение за налагане на финансова корекция № 23/311/00768/3/01/04/02, издадено от Изпълнителния директор на Държавен фонд Земеделие, с което на жалбоподателите е наложена финансова корекция в размер на 144 112.48 лв. ОСЪЖДА Ефробел ЕООД, ЕИК[ЕИК] и Д. Л. Б.-С., ЕГН [ЕГН], да заплатят по сметка на Държавен фонд „Земеделие“ сумата в размер на 200 лв., представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: